

Prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul Central (jud. V. Pădurari)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. S. Procopciuc, N. Chircu, E. Grumeza)

ÎNCHEIERE

09 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de către reprezentantul legal al recurentului Societatea pe Acțiuni „Cet-Nord”, Marian Brânza,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Cet-Nord” împotriva Victoriei Bordeniuc cu privire la încasarea datoriei pentru energia termică,

împotriva deciziei din 16 februarie 2021 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost admis apelul declarat de către Victoria Bordeniuc, a fost casată hotărârea din 25 septembrie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, și a fost emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii, ca fiind neîntemeiată,

c o n s t a t ă:

La data de 24 ianuarie 2018, S.A. „Cet-Nord” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Victoriei Bordeniuc cu privire la încasarea datoriei pentru energia termică.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 20 aprilie 2001, între S.A. „Cet-Nord”, în calitate de furnizor și Victoria Bordeniuc, în calitate de consumator, a fost încheiat contractul nr. 3198 cu privire la livrarea energiei termice către apartamentul nr. XXX din str. XXX, mun. XXX.

Menționează reclamantul că, potrivit contractului enunțat, furnizorul s-a obligat să asigure locuința cu energie termică, iar consumatorul la rândul său – să achite plata pentru serviciile prestate în luna precedentă până la data de 30 a lunii următoare.

Afirmă reclamantul că, deși acesta și-a onorat pe deplin obligațiile contractuale, consumatorul din motive necunoscute nu achită regulat costul

serviciilor, acumulând în acest fel restanțe la achitarea plăților pentru perioada: 01 ianuarie 2015 – 01 aprilie 2017, în sumă totală de 9853 lei și 77 bani.

Invocă că, la 04 ianuarie 2018, s-a adresat pârâtei cu o cerere privind încasarea datoriei acumulate, însă aceasta din urmă, nu a achitat datoria. Astfel, toate acțiunile de soluționare a litigiului pe cale amiabilă s-au epuizat.

Cere reclamantul S.A. „Cet-Nord” încasarea din contul pârâtei Victoria Bordeniuc a datoriei în mărime de 9853 lei și 77 bani și a cheltuielilor de judecată în mărime de 295 lei și 61 bani.

Prin hotărârea din 25 septembrie 2018 a Judecătoria Bălți, sediul Central, acțiunea a fost admisă integral.

Prin decizia din 16 februarie 2021 a Curții de Apel Bălți, a fost admis apelul declarat de către Victoria Bordeniuc, a fost casată hotărârea din 25 septembrie 2018 a Judecătoria Bălți, sediul Central, și a fost emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii, ca fiind neîntemeiată.

În motivarea deciziei emise, instanța de apel a conchis că, soluția dată de prima instanță este în contradicție cu circumstanțele cauzei, instanța nu a constatat corect toate circumstanțele, concluziile fiind neîntemeiate și contradictorii cu materialele cauzei.

Din materialele cauzei rezultă cu certitudine că, la data de 24 ianuarie 2018, S.A. „Cet-Nord” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Victoriei Bordeniuc cu privire la încasarea datoriei pentru energia termică.

La caz, sa constatat că, la 20 aprilie 2001, între S.A. „Cet-Nord”, în calitate de furnizor și Victoria Bordeniuc, în calitate de consumator, a fost încheiat contractul nr. 3198 cu privire la livrarea energiei termice către apartamentul nr. XXX din str. XXX, mun. XXX.

De asemenea, conform extrasului din Registrul cadastral al bunurilor imobile, apartamentul nr. XXX din str. XXX, mun. XXX, aparține cu drept de proprietate Ninei și lui Ivan Rusnac, cu cota parte 1.0, dreptul de proprietate fiind înregistrat la 05 iunie 2002 în baza contractului de schimb nr. 1428 din 03 iunie 2002 (f.d. 87).

Mai mult ca atât, potrivit informației din Registrul cadastral al bunurilor imobile, apartamentul nr. XXX din str. XXX, mun. XXX este înregistrat cu drept de proprietate după Nina Rusnac, în baza contractului de schimb nr. 1428 din 03 iunie 2002 (f.d.53).

În acest context, la 03 iunie 2002 între Victoria Bordeniuc și Nina Rusnac a fost încheiat contractul de schimb a spațiului locativ nr. 1428 potrivit căruia părțile au făcut schimb de apartamente, situate în mun. XXX, str. XXX, ap. XXX și apartamentul nr. XXX din str. XXX, mun. XXX (f.d. 55, 86).

Astfel, din 05 iunie 2002, Victoria Bordeniuc nu e proprietara apartamentului nr. XXX din str. XXX, mun. XXX, or, dreptul de proprietate asupra apartamentului

în cauză, a fost transmis Ninei Rusnac în baza contractului de schimb din 03 iunie 2002.

La 30 martie 2021, reprezentantul legal al recurentului S.A. „Cet-Nord”, Marian Brânza, a depus cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel din 16 februarie 2021 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia recurată, calificând-o ca fiind neîntemeiată și pasibilă de casare în temeiul prevederilor art. 432 alin. (1), (2) lit. a) și (4) din Codul de procedură civilă.

Reprezentantul recurentului a opinat că, instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 20 aprilie 2021 instanța de recurs a comunicat participanților la proces recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței (f.d. 115).

Prin referința depusă la 29 aprilie 2021, reprezentantul intimatei Victoria Bordeniuc, Diana Sanduleac, a solicitat de a considera recursul declarat de către reprezentantul legal al recurentului S.A. „Cet-Nord”, Marian Brânza, ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 16 februarie 2021, iar cererea de recurs a fost depusă la 30 martie 2021.

Materialele cauzei atestă expedierea și recepționarea copiei deciziei integrale participanților la proces la 15 martie 2021, conform scrisorii de însoțire (f.d.95-96), fapt confirmat de către aceștia (f.d. 97). Astfel, recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către reprezentantul legal al recurentului S.A. „Cet-Nord”, Marian Brânza, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în

măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către reprezentantul legal al recurentului S.A. „Cet-Nord”, Marian Brânza, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza

Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către reprezentantul legal al recurentului S.A. „Cet-Nord”, Marian Brânza.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către reprezentantul legal al recurentului Societatea pe Acțiuni „Cet-Nord”, Marian Brânza, împotriva deciziei din 16 februarie 2021 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat